

στρός=κοιλιόδουλος.
 Υρέβο, α. οὐδ. κοιλία, γαστήρ
 (πληθ. υρεβά και υρεβεά).
 2) ἔντερον.
 Υρεβοβολέκηιε, ἰα. οὐδ. στρό-
 φος (κοιν. κοιλίονος, ἔντε-
 ρόπονος).
 Υρεβοβέσιε, ἰα. οὐδ. γαστρι-
 μαργία=υρεβοβεδένιε.
 Υρεβοβένστοβστω, α. οὐδ. = τῶ
 προηγ.
 Υρεβοносάша, ψἰα. μτχ. θηλ.
 (τοῦ υρεβοношъ)=υρεβάтам.
 Υρεвоβεδένιε, ἰα. οὐδ. =υρε-
 βοβέσιε.
 Υρεδά, βι. θηλ. ἑφημερία. Σνε-
 νηάα υρεδά. τὸ αὐτό.
 Υρεзмѣрныи, λα, οε. ἐπιθ. ὑ-
 πέριτρος, ὑπέρογκος, ὑπερ-
 βολικός.
 Υρέπιε, ἰα. οὐδ. (ἄθροιστ.) ὄ-
 στρακα (τουτέσι κομμάτια
 συντετριμμένων πηλίνων ἀγ-
 γείων). 2) τὰ ὄστρακα τῶν
 ὄστρακοδέρμων.
 Υρέгла (και υρεγλά), υρέγλз.
 οὐδετ. πληθ. (και ἀντὶ τοῦ
 ἐνικοῦ ἑλληνικοῦ) ὄσφυς. και
 πληθ. ὄσφρες.
 Υτένιε, ἰα. οὐδ. ἀνάγνωσις,
 ἀνάγνωσμα.

Υτό, χεῖω. ὄρα κτὸ. Счтѡливѡ.
 ὅ, τι δήποτε, ὅ, τι δηποτοῦν.
 Υτѡ, υψέση(προ). παρτ. υτόχз
 (και υтѡчз) ἀναγινώσκω. 2)
 = τῶ ἐπομ. (αὔξ. πο).
 Υтѡ, υτήση(πο). παρτ. υτήчз
 (και υтѡчз)=почитāju. και
 = τῶ προηγ. 2. σημασ.
 Υѡсственныи, λα, οε. ἐπιθ. αἰ-
 σθητός. 2) αἰσθητικός (αἰ-
 σθαντικός), εὐαίσθητος (=υѡс-
 ствѣтныи).
 Υѡсство, α. οὐδ. αἴσθησις. αἰ-
 σθημα.
 Υѡсствованіе, ἰα. οὐδ. αἴσθη-
 σις (τὸ αἰσθάνεσθαι).
 Υѡсствѣдую, еση(πο). παρτ. -ство-
 вахз. αἰσθάνομαι. = ѡψѡ-
 щаю.
 Υѡдныи, λα, οε. ἐπιθ. θαυμά-
 σιος, θαυμαστός, ἀγαστός, θε-
 σπέσιος = дѣвныи. 2) τερά-
 στιος, τερατώδης (=υѡдѡ-
 вѣныи).
 Υѡдо, α-δεε. οὐδ. θαῦμα, τέρας.
 Υѡдодѣнствіе, ἰα. και -ство, α.
 οὐδ. θαυματουργία, τερα-
 τουργία, θαυματοποιΐα.
 Υѡдоотвореніе, ἰα. οὐδ. = τῶ
 προηγ.
 Υѡдѡи, α, εε (τὸ ἀρσ. τονίζε-